

Evig frälsning

Den tredje träffen för fokusgruppen för sanningssökare ägde som planerat rum klockan 18.00 den 21/2. Denna gång var dock speciell i det avseendet att vi för första gången samlades till ett i förväg bestämt tema, nämligen "evig frälsning". Detta är ett försök att samla upp det som sades. Men även om det inte har diskuterats så kan sammanfattningen kanske få utgöra en utgångspunkt för ett fortsatt samtal runt detta tema.

Kvällen inleddes (och avslutades) med bön om Guds vägledning och hjälp att vara ödmjuka inför varandra. Vi bad att Gud skulle få vara med oss och visa oss mer av Honom. Vi sex som denna gång hade samlats inleddes därefter samtalet.

Inledningsvis talade vi kort om de två ståndpunkter Lennart Thörn tar upp i boken Stororden. På ena sidan befinner sig de som menar att det finns en dubbel utgång i domen, somliga till evig frälsning andra till evig undergång. På den andra sidan tanken om allförsoning – till slut efter domens renande verkan får alla del av det eviga livet i kraft av Kristi försoning. Vi valde dock relativt snabbt att i stället för dessa två ståndpunkter försöka hålla oss fokuserade på frågan om *de som en gång kommit till tro därefter kan gå förlorade*.

Ett mycket givande samtal följde i vilket alla hade något att bidra med. Tyngdpunkten i samtalet kom att falla på vikten av att bevara sin tro, att hålla sig nära Gud och att aldrig tro att vi genom oss själva kan förtjäna vår frälsning. Det är endast Gud som genom nåd gjort det möjligt. Kanske är allt förutbestämt, kanske inte, vår uppgift är att hålla oss vakna, att inte leva som om Jesus dröjer. Genom vår tro växer vår längtan efter mer av Gud som i sin tur ger oss en fördjupad kärlek till Gud och till vår nästa. Det finns skäl att tro att det går att falla bort från Gud efter att man en gång blivit frälst. Men även om det ser hopplöst ut för dem, finns det inget som säger att vi för den sakens skulle ska sluta hoppas och be för dem. För Gud är inget omöjligt och inget kan skilja oss från Hans kärlek. Det gör det ännu viktigare att hålla fast vid vår egen tro så att de kan se att det verkligen finns något som håller. Att Gud är en fast punkt i en ständigt flytande tillvaro.

I slutet kom vi även in på uppmuntran, vikten av att behålla vår tro och att det belönas. Emellanåt kom vi in på predestinationsläran (Bl.a. Rom 8:29 ...dem han i förväg har utvalt..." samt Joh. 10:29 "Vad min fader har gett mig är större än allt annat, och ingen kan rycka det ur min faders hand". Även om det blev en hel del bibelord om vad vi själva skulle göra upprepades det välbehövlige gånger att det inte handlar om vår egen kraft. Utan Gud kan vi ingenting göra. Det är Han som älskat oss först.

Den som eventuellt saknar något eller kanske känner sig fel refererad uppmuntras till att sända ut ett korrigerat e-post meddelande eller på något annat sätt rätta till det felaktiga. Nedan följer nu en mer utförlig sammanställning om det vi samtalande om. Men dessförinnan lite info om nästa träff.

Form & Innehåll

Det fördes inget samtal berörande formen för våra samlingar. Denna gång förde vi däremot samtalet runt ett av borden ner i källaren. Min uppfattning var att det underlättade konversationen. Det gjorde det även lättare att föra anteckningar. Efter bönen inleddes samtalet med att var och en kortfattat fick dela med sig av sina tankar kring ämnet. Efter det hjälptes vi tillsammans åt att hålla oss fokuserade på kvällens valda tema.

Personliga tankar. Det känns som om Gud är med i detta. Vi är alla mycket förväntansfulla på det Gud har planerat. Och vi ber att han ska få leda oss i allt och visa oss vägen. Det känns verkligen spännande.

"Låt oss därför sträva efter det som gagnar friden och bygger upp gemenskapen."

Romarbrevet 14:19

För att underlätta sammanfattningen kommer jag i stor utsträckning att försöka använda "vi". Vi sade, vi tänkte, vi kom in på etc. Det innebär inte att alla av oss sade eller tyckte så. Jag hoppas att det är OK.

Vi började tala om att vi tidigare trott att vi, när vi väl tagit emot Jesus en gång sedan var för evigt frälsta, utan någon som helst möjlighet att åter gå förlorade. Den senare tiden har denna uppfattning dock kommit att skifta mot bibelns fokusering på själva vandringen. Att vi måste följa Honom hela vägen ut. Att vi redan här på jorden av fri vilja måste hålla oss nära Herden, både höra och lyssna till hans röst. En liknelse som målats upp av Augustinus gestaltade detta som att det finns både hav och grönt gräs för fåren att "beta" på. Herden har kommit till oss, men vi måste själva välja att följa Honom.

Beslutet att följa Honom grundas inte alltid på väl genomtänkta grunder. Alla har inte samlat tillräckligt med erfarenhet och självkännedom att de verkligen vet att det är de själva som fattat beslutet att följa Jesus. Men detta är av mindre vikt. Beslutet att följa Jesus kommer att få konsekvenser. Steg för steg kommer vi att inse vad vårt beslut innebär. Steg för steg kommer vi därför att antingen bekräfta vårt beslut eller välja att strunta i det.

Vi talade om att om man en gång verkligen är räddad, då är man sannerligen räddad. Liknelsen om sådd och skörd. Grundat på vår egen erfarenhet talade vi om att det är lönlöst att försöka förtjäna vår frälsning genom gärningar. Vår frälsning har inget med oss själva att göra. Det enda vi kan göra är att älska Gud. Genom att umgås med honom kommer vi av förvandlas. Frukten av att älska Gud kommer i efterhand visa sig vara mycket god.

Ett bibelord som vi genom samtalet återkom till var liknelsen om sådden i Lukas 8:4-8, 11-15. De frön som föll på väggkanten och på berghällen de föll av tron. De förlorade sin tro. Vi talade om att de kanske aldrig riktigt hade trott - att de aldrig verkligen på fullaste allvar beslutat sig för att följa Jesus och leva det liv det medför. De frön som föll bland tistlarna kvävdes, men det står inget om att de

föll av ifrån tron, däremot gav de aldrig någon mogen frukt. (Här skulle man kunna se efter vad grundtexten säger) Och de frön som föll i den goda jorden tog till sig ordet och lät det få konsekvenser i sina liv. Genom uthållighet bar de frukt. Vi talade om att det detta bibelställe talar för att man kan komma att tappa tron om man inte låter tron få slå rot i sitt hjärta.

Hebr. 6:4-6 – om att människor har avfallit fast de blivit upplysta och smakat den himmelska gåvan. Vi talade om att Paulus på ett annat ställe säger att det är omöjligt att lämna Gud om man en gång förstått fullheten av Honom. Vi sade att Paulus tanke med begreppet ”omöjligt” kunde tolkas som att det är omöjligt, inte för att det är omöjligt i sig utan för att man som människa inte ”förnuftsmässigt” skulle kunna välja bort något så underbart om man en gång förstått fullheten av Gud.

Jakob 2:14, 26 – om att tro utan gärningar är död. Vikten av att vår tro är trovärdig lyftes fram. Gärningarna är viktiga. Samtidigt kan gärningar utan tro vara minst lika innehållslösa inför Gud. Det handlar inte om att uppfylla lagen, ett fattas den som gör det, nämligen att lämna sitt eget liv och följa Jesus. Att mista sitt eget liv för att vinna det. Det kan man bara göra om man verkligen vill, inte för att man blivit tillsagd. Här handlar det om en längtan som har närt en kärlek till Gud som sedan fått slå rot. Den frukt som följer därav blir de gärningar som vi inte alltid gör medvetet.

Vi talade om att barnen tillhör Guds rike och att vi ska vara som barn. Samtidigt betonades att det inte är något självändamål att för alltid förbli barn. Vi ska inte alltid livnära oss på ”mjölk”. Genom kärlek får vi växa och bli rikare på insikt och urskiljning och så att vi kan avgöra vad som är väsentligt (Fil.1:9-11).

Efter detta kom vi in på predestinationsläran. Vi talade om dem Gud i förväg utvalt och att inget kan separera oss från Guds kärlek Rom. 8:29, 38. En tanke förkastades, nämligen den om att då allt vore förutbestämt, ja då skulle det ju inte spela någon roll vad vi gjorde med våra liv – ingenting skulle betyda någonting. Istället menade vi att Gud visserligen är allvetande men att han är det allena. I och med

det kan Han veta vad som komma skall. Det är även endast Fadern som vet när tiden är slut och världen ska dömas. Poängen är att vi får leva i förväntan på att Jesus ska komma tillbaka. Gör vi det älskar vi Gud och kommer att vara lik den gode tjänaren som var förberedd när hans herre kom tillbaka. Det väsentliga är att vi är som får som hör och lyssnar på Jesus som känner oss. Han är den som ger oss evigt liv så att vi aldrig går under Joh.10:25-30.

Markus 13:13 - den som håller ut till slutet skall bli räddad. Vi talade om att de som tror har evigt liv men de som vägrar att tro på Sonen inte skall se livet. Joh.3:36

Kan man då förlora sin tro? 2 Petrus 2:20-22 - för dem som tack vare kunskap om Jesus kommit undan världens orenhet låter sig fångas av den återigen, för dem vore det bättre att de aldrig någonsin fått kunskap om rättfärdighetens väg. I samtalsgruppen kom det fram att två av oss hade goda vänner som verkligen tappat tron efter att ha levt nära Gud. Vi lät inte vårt hopp för våra vänners frälsning grusas av detta bibelord, för samtidigt är det ju så att ingenting är omöjligt för Gud och vårt eget hopp om att de kan återfå tron är inte slut. Vi kunde dock konstatera att det finns ett val. I sammanhanget läste vi åter i Lukas 8 om liknelsen om sådden samt Hebr. 10:26-31 om hur de som med vett och vilja efter att ha lärt känna sanningen, trots det väljer att göra orätt. För dem väntar en fruktansvärd dom.

Vi kom in på sigillet som utlovar frihetens dag åt oss Efes.4:30. Kan det brytas? I Markus 9:45-46 är det bättre att hugga av det som leder oss bort från Gud och kunna gå in i livet ofärdig. Vi såg det som att det ibland måste få göra ont att följa Jesus. Ibland kommer vi få offra det som vi har kärt i oss själva för att det inte ska få betyda mer för oss än vår tro på Jesus. Vi kommer att få lida men den som håller ut till slutet kommer att bli räddad Matt.10:22-23.

Vid detta tillfälle kom vi in på uppmuntran. Jesu bön för oss i Joh. 17:9-26 och att vi måste hålla väl fast vid vår tro så att det inte var bortkastat 1 Kor. 15:1-2. Men det viktigaste är inte våra gärningar och vad vi gör. Det viktigaste är att vi älskar Gud. Det är han som måste vara fokus. Det är den kärleken som förvandlar oss Fil.1:9-11 och Efes. 6:4-10 - av nåd är vi frälsta, genom tro, inte av oss själva.

Kol.1:21–23 – att hålla fast vid vår tro, ha en stadig grund och inte vika från det hopp vi fått höra om i evangeliet. Men det kommer ändå inte an på människans vilja eller strävanden utan på Guds förbarmande Rom.9:17.

Nedan följer de bibelord som därefter läste och vilka kom att få avsluta samtalet. De flesta handlar om att vi ska hålla fast vid vår tro. Även om bibelorden i många fall uttrycker svåra tider ingav de hopp och bekräftelse på att Gud älskar oss. Han går att lita på även i svåra stunder.

Hebr. 3:6, 14 (Hålla fast vid tron)

Upp.2:10 samt 3:1–5 (församlingen som sov)

1 Kor. 6:12 & 10:23, 27

Rom 14:17–23

Gal.3:26

1 Tim 4:1 & 5:1, 8, 12

Hebr.10:35–36

Mark.13:13

Rom.5:18 & 6:23

Hebr.13:5

Joh.6:37

Hebr.10:10, 14

2 Tim 4:18

Efes. 1:13 & 4:30

1 Kor. 3:11–15

2 Kor. 11:13 (Om falska profeter och ljusets ängel)

Mark. 7:13 (regler i stället för äkta tro)

Jesaja 64:6